

“ అది పీ ర్వీ త్యు ” - విష్ణు విష్ణువు స్తర్యాధ్యమ్

॥ బిష్ణుష్ట్వార్ భ్యోహ్ము ॥

పుణ్ణంఱరథరం విత్సుం శశితర్ణం చతుర్భుజమ్ ।

తృప్తాధ్యాతమానం ద్వ్యాయేత్ స్తర్యవిష్ణుష్ట్వార్ శింతయే ॥

॥ శ్రీనివిస్ భ్యోహ్ము ॥

సతుష్టుష్టుం మతోదేత నైరియం కృపానాథే ।

పాతా తొం భణిత్తెలేష భక్తింధో దయానాథే ॥

॥ మహిభారత శ్రీవిష్ణు ఫలమ్ ॥

శ్ర్వాయనౌష్ట లుం నిష్టుతమల్ముయం । లుణ్ణం తవిత్తుమధు పాతానారం ఇతం చ ।

యో ధారతం సతుధిగంధుతి లింగుతోనం । కిం తప్య తృప్తిరజైరాఖైచ్ఛనేన్ ॥

॥ అథ సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహాక్షేత్రే, విరాజమణిస్సు, దేవదేశిత్తమస్సు, జగద్రుక్షణార్థం, అపత్తిర్సు, శ్రీమదభులాండకోడి బ్రహ్మండనాయకస్సు, శ్రీవేష్టోశ్వరస్థాయిగుం, అసుగ్రహపుసాదేగు, సర్వోం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి, నిష్టత్తిద్యురా, ఆయురార్థిశ్ర్వర్యర్థాభవ్యధ్యర్థం, విష్ణుచికాక్రమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ సివారణార్థం సర్వాంఘం, నిష్టత్తిద్యురా, సకలశ్రేయోఽభవ్యధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమొళ్ళాల్య, చతుర్వీర్థ, పురుషార్థ ఫల సిద్ధ్యర్థం, వాచ్చసంకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాయం, నిబ్రహ్మార్థం, సమస్త, బంధుక్యార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ, శ్రీమంతుహిభారతే, ఆదిపర్వతి, సప్తవింశత్తుధికద్విశత్తుమణిధ్యాయుప్రగత, శిథీకంఠాయం ఆచార్యమహానే కలిష్టమయే ॥

॥ వైష్ణవ భ్యోహ్ము ॥

ల్యోపం తశిష్టుప్రారం జ్ఞేః శాత్రుమంకల్పమ్ ।

తరిషరిత్తుసిం తందే శుక్తతితం తపోధిమ్ ॥

ల్యోయ విష్ణురుపాయ ల్యోపరుపాయ విత్సుతే ।

నమే తై పుణ్ణాధిధుయే, తేస్తైయ నమేనముః ॥

అధ్యాయః-227 సప్తవింశత్యధికద్విశతతమో2ధ్యాయః మయదర్శనపర్వ
దేవానాం పరాజయః భాణ్ణవవనవినాళో మయాసురసంరక్షణం చ

ఇతి వాక్యముపత్రుత్య తథ్యమిత్యమరేశ్వరః ।
క్రోధామర్పో సముత్పుజ్య సమ్పుత్సై దివం తదా ॥

॥ 227-22 ॥

తం ప్రస్తితం మహాత్మానం సమవేష్య దివోకసః ।
సహితాః సేనయా రాజన్మనుజగ్నుః పురణ్ణరమ్ ॥

॥ 227-23 ॥

దేవారాజం తదా యాస్తం సహా దేవైరవేష్య తు ।
వాసుదేవార్ఘనౌ వీరో సింహానాదం వినేదతుః ॥

॥ 227-24 ॥

దేవరాజే గతే రాజన్ ప్రపూజ్యై కేశవార్ఘనౌ ।
నిర్విషజ్గుం వనం వీరో దాహాయామాసతుస్తదా ॥

॥ 227-25 ॥

స మారుత ఇవాభ్రాణి నాశయిత్వార్జునః సురాన్ ।
వ్యధమచ్ఛరసజ్ఞాత్మైహినః భాణ్ణవాలయాన్ ॥

॥ 227-26 ॥

న చ స్నే కిశ్చిచ్ఛక్కోతి భూతం నిశ్చరితుం తతః ।
సశ్చైద్యమానమిషుభిరస్యతా సప్యసాచినా ॥

॥ 227-27 ॥

నాశక్కువంశ్చ భూతాని మహాప్యపి రణే2ర్జునమ్ ।
నిరీక్షితుమమోఫూప్రం యోద్ధుం చాపి కుతో రణే ॥

॥ 227-28 ॥

శతం చైకేన వివ్యాధ శతేనైకం పతతభ్రతణామ్ ।
వ్యసవస్తే2పతన్మగ్నౌ సాణ్ణత్మాలహతా ఇవ ॥

॥ 227-29 ॥

న చాలభవ్త తే శర్వ రోధస్పు విషమేషు చ ।
పిత్రుదేవనివాసేషు సన్మాప్యజాయత ॥

॥ 227-30 ॥

భూతసజ్ఞాశ్చ బహావో దీనాశ్చక్రుప్రమస్యనమ్ ।
రురుచుర్వారణాశైవ తథా మృగతరక్షవః ॥

॥ 227-31 ॥

తేన శబ్దైన విత్రేసుర్గజ్ఞోదధిచరా రుషాః ।
విద్యాధరగణాశైవ యే చ తత్ర వనోకసః ॥

॥ 227-32 ॥

న త్వర్జనం మహాబాహు నాపి కృష్ణం జనార్దనమ్ |
నిరీక్షితుం వై శక్మోతి కశ్చిద్యోద్ధుం కుతః పునః ||

॥ 227-33 ॥

వికాయనగతా యే2పి నిష్పేతుష్టత్ర కేచన |
రాక్షసా దానవా నాగా జశ్చై చక్రేణ తాన్ హరిః ||

॥ 227-34 ॥

తే తు భిన్నశిరోదేహశ్చక్రవేగాద్గతాపవః |
పేతురన్యే మహాకాయః ప్రదీపే వసురేతసి ||

॥ 227-35 ॥

సమాంసరుధిరౌష్టుశ్చ వసాభిశ్చాపి తర్పితః |
ఉపర్యకాశగో భూత్వా విధూమః సమపద్యత ||

॥ 227-36 ॥

దీప్తాక్షో దీప్తజిహ్వాశ్చ సప్తుదీప్తమహావవః |
దీప్తర్థకేశః పిజ్ఞాకః పిబన్ ప్రాణభృతాం వసామ్ ||

॥ 227-37 ॥

తాం స కృష్ణార్జునకృతాం సుధాం ప్రాప్య హలతాపనః |
బభూవ ముదితప్తుప్తః పరాం నిర్వ్యతిమాగతః ||

॥ 227-38 ॥

తథాసురం మయం నామ తక్షకస్య నివేశనాత్ |
విప్రద్రవస్తుం సహస్ర దదర్ప మధుసూదనః ||

॥ 227-39 ॥

తమగ్నిః ప్రార్థయామాస దిధక్షర్వాతసారథిః |
శరీరవాజ్ఞటీ భూత్వా నదన్నివ బలాహకః ||

॥ 227-40 ॥

జిఘాంసుర్వాసుదేవస్తుం చక్రముద్యమ్య ధిష్టితః |
స చక్రముద్యతం దృష్ట్యై దిధక్షస్తం చ పావకమ్ ||

॥ 227-41 ॥

అభిధావార్జునేత్యేవం మయస్త్రాహితి చాబవీత్ |
తస్య భీతస్యనం త్రుత్వా మా భైరితి ధనజ్ఞయః ||

॥ 227-42 ॥

ప్రత్యవాచ మయం పార్థో జీవయన్నివ భారత |
తం న భేతవ్యమిత్యాహ మయం పార్థో దయాపరః ||

॥ 227-43 ॥

తం పార్థేనాభయే దత్తే నముచేర్ఖాతరం మయమ్ |
న హస్తమైచ్ఛద్దాశార్థః పావకో న దదాహ చ ||

॥ 227-44 ॥

వైశమ్యాయన ఉచచ

తద్వనం పావకో ధీమాన్నినాని దశ పణ్ణు చ |
దదాహ కృష్ణపార్థభ్యం రక్షితః పాకశాసనాత్ ||

॥ 227-45 ॥

తసిన్నే వనే దహ్యమానే షడగ్నిర్వ దదాహ చ |
అశ్వసేనం మయం చైవ చతురః శార్జుకాంప్తథా ||

॥ 227-46 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి మయదర్శనపర్వణి మయదానవత్రాణే
సప్తవింశత్యధికద్విషతతమో2ధ్యాయః || 227 ||

“శ్రీమతీతిక్త”

ః “శ్రీతిక్తమ్” ః

ప్రపూర్వగౌ పూర్వజో చిత్రభానూ గిరా వా22శంసామి తపసా హ్యానన్తో |
దివ్య సుపర్లా విరజా విమానావధిక్షిపన్తో భువనాని విశ్వా ||

॥ 1-3-57 ॥

హిరణ్యాయో శకునీ సామ్యరాయో నాసత్యదశ్రో సునసా వై జయన్తో |
పుల్లం వయన్తో తరసా సువేమావధివ్యయనావసితం వివస్యతః ||

॥ 1-3-58 ॥

గ్రస్తాం సుపర్లస్య బలేన వర్తికామముఖ్యతామశ్యనో సౌభగాయ |
తావత్ సువృత్తావనమన్త మాయయా వసత్తమా గా అరుణా ఉదావహన్ ||

॥ 1-3-59 ॥

పష్టిశ్చ గావప్రిశతాశ్చ ధేనవ ఏకం వత్సం సువతే తం దుహ్నతి |
నానాగోష్టా విహితా ఏకదోహనాస్తావశ్యనో దుహతో ధర్మముక్యమ్ ||

॥ 1-3-60 ॥

ఏకాం నాభిం సప్తశతారాః శ్రితాః ప్రధిష్యన్యా వింశతిరర్పితా అరాః |
అనేమి చక్రం పరివర్తతే2జరం మాయాశ్యనో సమనక్తి చర్షణీ ||

॥ 1-3-61 ॥

ఏకం చక్రం వర్తతే ద్వాదశారం షణాభిమేకాశ్చమృతస్య ధారణామ్ |
యస్మిన్నేవా అధి విశ్వే విషక్తాస్తావశ్యనో ముఖ్యతం మా విషిదతమ్ ||

॥ 1-3-62 ॥

అశ్వినావిన్నమమృతం వృత్తభూయా తిరోధత్తామశ్వినో దాసపత్నీ ।
హిత్యా గిరిమశ్వినో గా ముదా చరనో తద్విష్టమహ్ని ప్రస్తితా బలస్య ॥

॥ 1-3-63 ॥

యువాం దిశో జనయథో దశాగ్రే సమానం మూర్ఖీ రథయానం వియన్తి ।
తాసాం యాతమృషయో2నుప్రయాన్తి దేవా మనష్యాః క్షీతిమాచరన్తి ॥

॥ 1-3-64 ॥

యువాం వర్ణాన్ వికురుథోనిశ్వరూపాస్తే2ధిక్షిపత్తే భువనాని విశ్వా ।
తే మానవో2ప్యముసృతాశ్చరన్తి దేవా మనష్యాః క్షీతిమాచరన్తి ॥

॥ 1-3-65 ॥

తౌ నాసత్యావశ్వినో వాం మహో2హాం ప్రజం చ యాం బిభృథః పుష్మరస్య ।
తా నాసత్యావమృతావృతావృథతే దేవాస్తత్ ప్రపదే న సూతే ॥

॥ 1-3-66 ॥

ముఖేన గర్భం లభేతాం యువానో గతాసురేతత్ ప్రపదేన సూతే ।
సద్యో జాతో మాతరమత్తి గర్భస్తావశ్వినో ముఖ్యథో జీవనే గాః ॥

॥ 1-3-67 ॥

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥

య యదక్కరపదబ్రఘ్షం మాత్రాశోసం చ యద్భువేత్తి ,
తత్పర్మాం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ సమోగ్నుతే ॥

॥ అథ లిష్టక్కేము ప్రార్థనా ॥

స సర్వేభవన్తు సుఖసంకి సర్వేసంతు నిరామయాః ,
సర్వేభద్రాణి పత్సంతు మాకశ్చిత్ దుఃఖభాగ్నవేత్తి ॥

॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥

ఽ కాయేన వాచా మనసేంబ్రయైర్మా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్యభావాత్ ,
కరిషమి యద్భుత్తకలం పరమై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥

ఽ శ్రీయః కాన్తాయ కశ్మాణనిధయే నిధయోర్మామ్ ,
శ్రీవేజ్యాటునిఖానాయ శ్రీనిఖానాయ మంగళమ్ ॥